

Liřkov³ vidění

ZPRAVODAJ WP 2010 dne 17. června

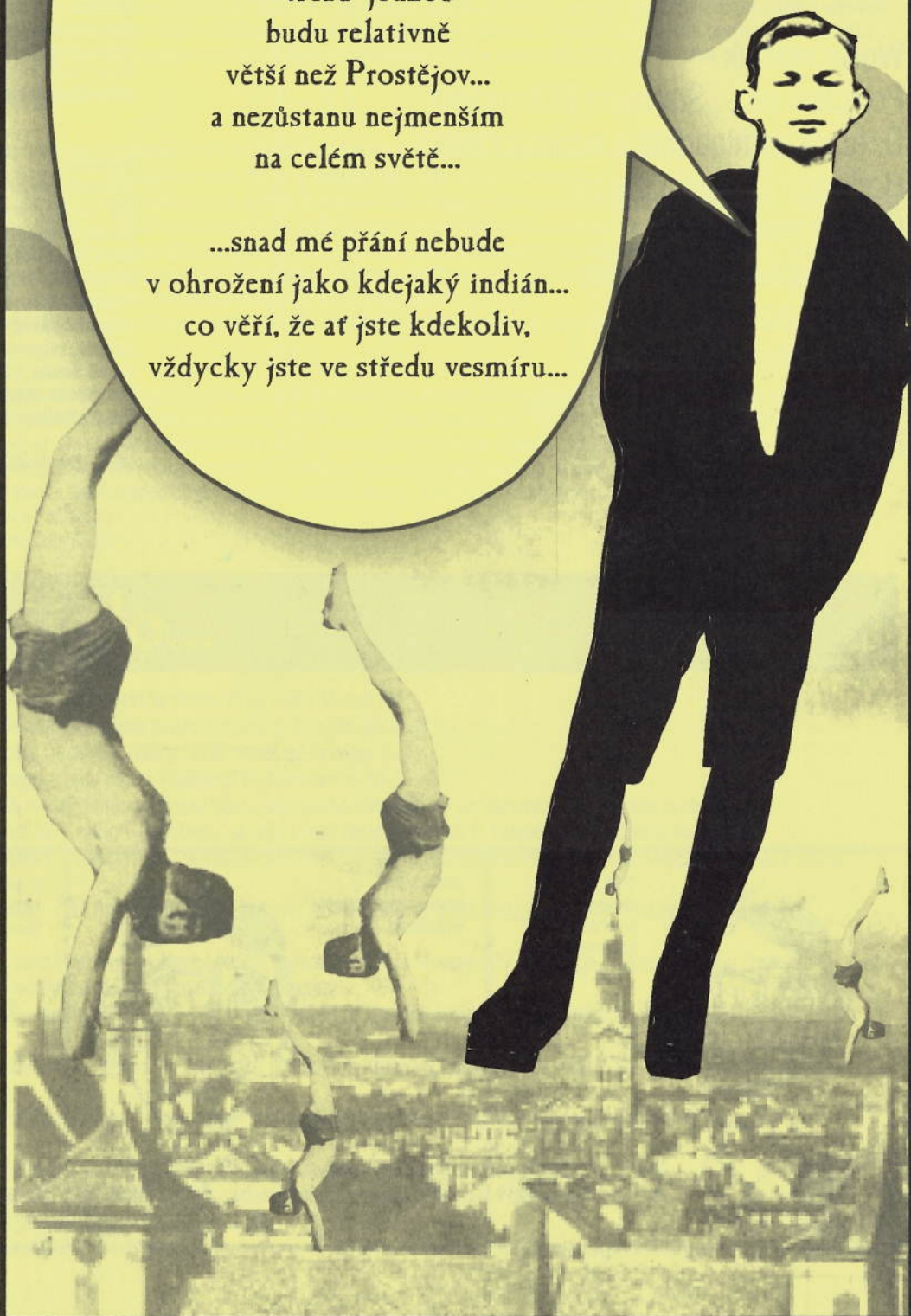
53. ročník festivalu poezie WP

Tak letos...
...nějaký Einstein...
popsal... jen tak obecně...
jakousi teorii relativity

Kluci...

a já, kdybych se měl
na hlavu postavit
...gravitace negravitace...
- třeba jednou
budu relativně
větší než Prostějov...
a nezůstanu nejmenším
na celém světě...

...snad mé přání nebude
v ohrožení jako kdejaký indián...
co věří, že ať jste kdekoliv,
vždycky jste ve středu vesmíru...

53. ročník festivalu poezie

pořádá

Město Prostějov, Městský úřad Prostějov, odbor školství a kultury, oddělení

DUHA - Kulturní klub u hrádek, **NIPUS ARTAMA** Praha,

pod záštitou **hejtmana** Olomouckého kraje Martina Tesaříka

a **starosty** města Prostějova Jana Tesaříka,

za finanční podpory Ministerstva kultury, Olomouckého kraje, společnosti **TK Plus**,

ve spolupráci s **Městským divadlem** v Prostějově

a společností **GAUDEAMUS** o.p.s. při Gymnáziu Jiřího Wolкера v Prostějově.

Obsah

Wolkrůvodník	/ 1
Povídání se... Stefanem Döhnertem	/ 2 - 3
Ó, hlasy seminaristů a workshopperů	/ 4
Hodnocení divadla poezie	/ 5
Galerie recitátorů	/ 6 - 7
Boca Loca Lab: Evropané	/ 8
Život na zámku	/ 9
Doma pálená	/ 10
Dneska se bude básnit všude	/ 11
Koktejl	/ 12

Kontakt:

alice.gregusova@prostejov.eu

martina.drmolova@prostejov.eu

Duha - Školní 4, Prostějov

www.klubduha.cz/wp

Redakce:

jirikovovideni2010@seznam.cz

 [wolkruv prostejov](https://www.facebook.com/wolkruvprostejov)

Michal Marek, šéfredaktor

Klára Valentová, redaktorka (Život na zámku)

Michaela Čásková, redaktorka (divadla poezie)

Pavčina Surmová, redaktorka (Ankety)

Lenka Sovíková, redaktorka (Koktejl)

Jiří Žák, infoservis

Jakub Haluza, korektor

Magdalena Jansová, grafička

Bob Pacholík, fotograf

Náklad 300 výtisků

Chtěl jsem
dnes pozvat
první dámu
na zámek.
Ale asi by nechtěla...

Ona tady totiž
kdysi v rámci Wolkráku
vystupovala...

A od té doby
se na zámku
nic nezměnilo...

Wolkrůvodník...

Dnešek

„Dnešek je jistě nesmírný zázrak, dotkl se Vám mého srdce znenadání...“

Jiff Walker, Dnešek

Dnešek pro nás v redakci vlastně začal už včera. Nebo možná spíš včerejšek skončil až dnes. Máme v tom trošičku hokej. Nebo teď, vzhledem k tomu jihoafrickému humbuku, spíš možná fotbal? Vuvuzely* nám hvízdaly v hlavě, když jsme po hektickém prvním dni zamknuli na sedm západů Duhu a opatrně ji ponořili do tmy. K prvnímu nadechnutí čerstvého nočního vzduchu nám radniční zvon odbil druhou hodinu a my se vydali konečně domů.

Šel jsem kolem Městských lázní, o které se opírali dva, snad silou vsí té poezie, unavení pantátové.

„Člověče,“ povídá ten první s námahou, „co je dneska?“

Druhý ani nezvedl hlavu a do dlažby zavrčel. „Dneska je.“ A jeho kumpán, k smrti unavený ze všech těch rán a ran, se na něj podíval, oči se mu v ulepeném žlutém světle pouliční lampy zaleskly, uznale pokýval hlavou a neřekl už vůbec nic.

Nebylo taky co.

Dneska prostě je.

Tímto neplánovaným happeningem ve dvě v noci u lázní začal středěční program. Po sedmihodinové pauze na něj navázalo gró festivalu – 1. kolo přehlídky recitátorů sólistů. Den opět zpestřil ukecanej trakař, mohli jsme vidět koně na ostrově, slyšet romské vypravovánky a na závěr si dát jedno kelímkové v zámku. Tak to byl dnešek. Pardon, včerejšek.

Michal Marek

*Vuvuzely jsou jihoafrické lidové rohy

Redakční fail

Do Koktejlu nám včera tak trochu „spadl vajgl“. Asi nám ho tam hodil Hamlet sám, ze svého slavného monologu. Takže, milý Hamlete, nechte našeho Jirku **být**, on se šel za spravedlnost světa **bít**!

Některé čtenáře také zaujala českoslovenština v hodnocení předsedy poroty divadel poezie. Může za to MS Word (bratr Renaty Vordové). Je to asi federalista.

Povídání se ... Stefanem Döhnertem

Bambule znamená, že se něco děje

Odkud jste k nám do Wolkerova Prostějova přijel?

Bydlím ve Freitalu, to je blízko Drážďan. Tam jsem studoval tři roky češtinu a germanistiku.

Je o studium češtiny a bohemistiky, na německých univerzitách zájem?

Je zájem! Každý rok se na obor, který jsem studoval, hlásí kolem třiceti zájemců. Musím ale přiznat, že Němců je z nich jen tak třetina, zbytek tvoří zahraniční studenti, především Rusové a Poláci. Takže zájem je, ale je třeba říct, že bohemistiku si studenti většinou vybírají jako doplňkový, vedlejší obor.

Proč jste se vlastně rozhodl studovat češtinu?

Náhodně, úplně náhodně. Chtěl jsem studovat hlavně germanistiku, češtinu jsem si k tomu vlastně jen tak přibral. Pak se ale ukázalo, že mi čeština rychle přirostla k srdci a začala mě víc zajímat. Teď už můžu říct, že mým hlavním zájmem je čeština a germanistiku, přiznám se, jsem odsunul trochu stranou.

Jak dlouho Vám trvalo, než jste se naučil mluvit tak krásně česky?

Když jsem začínal se studiem, neovládal jsem ani základy, neuměl jsem nic. Neznal jsem dokonce ani žádný jiný slovanský jazyk. Ve škole jsem měl angličtinu a francouzštinu, ale první cizí jazyk, kterým jsem se začal zabývat opravdu vážně, byla čeština. Teď už díky tomu něco málo rozumím i z polštiny a hlavně ze slovenštiny. Tu slyším rád, moc se mi líbí, protože krásně zní.

Máte v České republice hodně přátel?

No, hodně, to bych neřekl... jen pár. V Německu jsem několik Čechů potkal na univerzitě, pak jsem několik českých přátel ještě získal v Ostravě, kde jsem byl na studijním pobytu v rámci programu Erasmus. Tam jsem strávil půl roku, byla to dobrá zkušenost.

Jak jste se dozvěděl o festivalu poezie Wolkerův Prostějov?

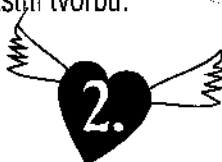
Cestoval jsem loni po České republice jako obchodní zástupce jedné německé firmy a pracovní povinnosti mě zavedly i do Prostějova. Zrovna se tu chystal loňský ročník festivalu a já si všiml plakátů. Přečetl jsem si je, ale nevěnoval jsem jim až tak velkou pozornost. Pak jsem začal u nás chystat pořad o české kultuře pro internetové rádio a vzpomněl jsem si na ten plakát a ozval se organizátorům. Chtěl bych tady natočit krátký rozhlasový dokument o tom, jak festival probíhá, aby se lidé u nás něco dozvěděli o české kultuře, o tom, co se tady děje. Už jsem připravil podobnou reportáž o filmovém festivalu v Těšíně a také dokument o výstavě Žena a dítě v dokumentu, kterou připravila přerovská fotografa Zuzana Bobovnicková.

Vaše připravované internetové rádio, o kterém jste teď hovořil, se jmenuje Bambule. Proč zrovna tak?

Ten název je pracovní, ale hledal jsem slovo, které má význam jak v češtině, tak v němčině. Bambule, ovšem vyslovováno s dlouhým ú, v němčině znamená frmol, mumraj, ruch, prostě když se něco děje. Docela se mi to líbilo. Projekt tohoto rádia je zatím na začátku, uvidíme, co se z toho vyvine. Už jsem zkusil některé lidi oslovit pro stálou spolupráci, zatím však stále hledám. Pokud někdo ze čtenářů Vašeho zpravodaje bude mít zájem prezentovat českou kulturu v Německu, rád se s ním na spolupráci domluví. A nemusí jít přímo o dokument, uvítám i vlastní tvorbu.

Stefan Döhnert

Povídání se ... Stefanem Döhnertem

Wolkerův Prostějov je festival poezie. Číst poezii v cizím jazyce je vždy komplikované, přesto se zeptám, čtete českou poezii?

Zkouším to, ale máte pravdu, že pro mě jako pro cizince je poezie v češtině to nejsložitější. Stejně jako třeba drama. No, ale zkouším a dokonce se pokouším i sám trochu česky psát.

Vy budete příští rok studovat v Ostravě český jazyk a literaturu. S městem už jste se seznámil při půlroční stáži. Jak se Vám líbí tam?

Hodně lidí říká, že je to příšerné město, ale mně se líbí. Má úžasného ducha, jsou tam zajímavá místa jako například Antikvariát a klub Fiducia. Líbí se mi, když je město menší a přehlednější. Třeba v Praze mi přijde všechno přečpané a právě z tohoto důvodu mi Ostrava vyhovuje. I třeba z hlediska historie hornictví, která mě zajímá. Má své kouzlo, i když je někdy velmi smutná.

Ostravský dialekt je velmi specifický. Neměl jste s ním při svém tehdejší pobývání potíže?

Já jsem to moc nevnímal, že mluví nářečím. Asi jsem nepotkal lidí, kteří ho běžně používají. Ale když tam teď budu dva roky, tak se mu asi nevyhnu.

Co byste chtěl na Wolkrově Prostějově letos vidět?

Zkusím se podívat na všechno. Od každého chci vidět aspoň trochu. Včera jsem byl v divadle na Výprodeji snů, hodně mě láká poezie slam na zámku, recitátory také sleduji. Určitě si nenechám ujít dnešního hosta festivalu Divadlo Viola a jejich představení s romskými pohádkami, protože se o romskou kulturu moc zajímám. Na toto představení se moc těším.

Mluvili jsme o české poezii, co byste mohl doporučit z té německy psané?

Zajímá mě experimentální poezie, takové věci, kde se autor zabývá hlavně jazykem. Třeba rakouský autor Ernst Jandl. Nebo Franz Mon. Docela se těším na sobotu, na představení Mletpantem, které právě vychází mimo jiné i z Franze Mona. No a z takové klasické německy psané literatury je to například Hermann Hesse, toho čtu rád. A pak třeba Kafka.

Kafka, příznačně pro náš rozhovor, spojuje české prostředí s německým jazykem. Co od něj máte nejraději?

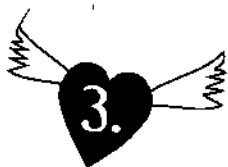
Amerika se mi až tak nelíbí, ale rád mám Proces a Zámek. A i jeho kratší povídky jsou skvělé. Víte, u Kafky je fascinující také jeho život. Ten je ostatně s jeho tvorbou úzce spojený.

Říká se, a někdy mám spíš pocit, že to říkají především Češi samotní, že české ženy patří mezi nejkrásnější na světě. Líbí se Vám v České republice i z tohoto pohledu?

To mohu potvrdit. Určitě. (Směje se.)

Děkuji za rozhovor.

Rozhovor vedl Michal Marek

Ó, hlasy seminaristů a workshopperů ...

Včerejší podmračený, ovšem ne upršený den jsme si vzali na mušku semináře a workshop. To jsem ještě netušila, jak bude náročné všechny „vůdce“ sehnat. Nakonec se mi však podařilo většinu uhnat a byli nuceni odpovédět na otázku:

„Co je náplní semináře a jak se vám spolupracuje se skupinou?“

„V našem semináři se snažíme vzít na paškál sólovou recitaci a fenomén veřejného vystoupení. Zkoušíme hledat různé cesty k recitaci, stylizujeme přednes ke sdělení, aby nebyla ta recitace tak umělá a bezobsažná. Snažíme se o co nejrozmanitější práci s textem, co nejvíce možnými způsoby. Seminaristé dělali anketu v ulicích, pracují jak sólově, tak ve dvojicích – tím způsobem, že jeden stejný text je každým z dvojice interpretován naprosto jiným způsobem. Co se týká práce se seminaristy, po ránu to jde dost těžce, ale když se probudí, tak jsou úžasní. Můžete se na ně přijít **v sobotu v 18:15** podívat do Městského divadla.“

Renata Vordová, Sólista nemusí být Solipsista

„V našem semináři se zabýváme účastnicemi problematikou přednesu na základních školách a především na základních uměleckých školách. Odvíjí se to několika směry v rámci Wolkrova Prostějova – navštěvujeme recitátory, rozebíráme a hodnotíme jejich výkony a především se zaměřujeme na pedagogický postup. Zkoumáme, kde byl nějaký zádrhel ve výuce a jeho následný dopad, ať už kladný, nebo záporný. Také jsme byly včera na představení a hodnocení poroty, pracujeme s texty přivezenými buď pro svěřence, nebo pro vlastní potřebu. Můžou být východiskem pro pásmo, rozbor textů, nebo jen sami pro sebe pracujeme na textech. Z loňského semináře již vzešly soutěžící letošního ročníku. A ohledně spolupráce si nemám na co stěžovat, spolupracuje se nám velice, velice dobře. Rády chodíme k Ječmínkovi, tam si všechny dáme pivo – jenom Jitka trhá partu, ta si dává víno.“

Eva Zámečnicková, Přednes na středních a vysokých školách

„Výtvarníci na workshopu pojmu částí vnitřních prostor zámku nejen jako site specific, ale také vystavíme grafiky, budou tam i 3D instalace a velkoplošné obrazy. Naše spolupráce probíhá dobře, všichni již začli na svých objektech pracovat a tak doufám, že tvorba bude jenom gradovat. Rozhodně si nenechte ujít naši vernisáž, která bude probíhat **v pátek na zámku ve 22:15**, mezi dvěma koncerty. Svoje performance s haluškami předvedou také Komorní Slováci.“

Dalibor Vybíral, Post Box

„Cílem našeho semináře je umožnit lidem, kteří se nedostali na přehlídku recitátorů sólistů, podívat se na Wolkrův Prostějov. Seminář slouží k inspiraci výkony recitátorů a k intenzivní diskuzi o nich. Otevřen byl první den hrami zaměřenými na poezii, prózu, jejich význam a možné způsoby jejich interpretace. Další dny jsou věnované pozornému sledování obou kol přehlídky recitátorů a hlavně pak už výše zmíněné diskuzi na toto téma. Na to, abych mohla hodnotit spolupráci se seminaristy, bych potřebovala trávit s nimi více času. Takto za sebe pouze můžu říct, že pro mě je tato zkušenost inspirativní a velmi přínosná.“

Jana Machalíková, Inspirativní dílna pro nepostupující účastníky krajských přehlídek Wolkrova Prostějova

Atraktor ZUŠ Liberec nám svým „Koněm na ostrově“

připomněl to, co se může stát méně zkušenému souboru, když jejich členy těsně před představením postihne tréma a nejistota. Soubor zřejmě opustila energie a rytmus, které je podle svědků krajského kola vynesly až na celostátní přehlídku WP, a my jsme byli svědky představení, jež postrádalo jak nadstavbu metafor povyšujících poezii na divadelní představení, tak řemeslo sborové recitace. Právě jasné vymezení divadelních situací, jejich vyjádření vhodnými prostředky, přesnější čtení různých možností Prévertova textu (touha po svobodě, odvaha jednotlivce, síla vzbouřené masy, sarkasmus) by souboru pomohlo nenechat se udolat nepřízní osudu a odvést kvalitní představení. Z řad účastníků rozborového semináře na jeho konci zaznělo, že koně bylo možné v představení vycítit, jen se souboru nepodařilo najít způsob, jak tyto své pocity a prožitky vyjádřit tak, aby je diváci viděli a užívali si je společně s herci. S tím – věřím – souhlasila většina přítomných a nezbyvá tedy než souboru Atraktor popřát, aby se jim v jejich příštích představeních podařilo vyjádřit to, co uvnitř nich zní, ale zatím nedoléhá až k divákům.

Radim Šíp, člen poroty divadel poezie

Zeptali jsme se diváků...

Jaké jsou vaše bezprostřední dojmy z právě zhlédnutého představení?

„Moc se mi to nelíbilo. Myslím si, že soubor má malou zkušenost. Očekávala jsem od toho víc...“

„Nepochopila jsem to.“

„Mělo to něco do sebe, ale bylo to jiný než ostatní představení.“

„Mě překvapilo, že to bylo tak krátké. Docela to šlo, ale včerejší představení se mi líbilo rozhodně víc.“

„Bylo to hodně krátký a chybělo tam divadlo.“

Vadilo mi, že měli na sobě džíny. Ale jinak to mělo zajímavý děj.“

„Mně se to prostě líbilo. Upoutal mě začátek, líbila se mi hudba, která to celé oživila. Škoda jen, že to bylo tak krátké.“

„Připadlo mi, jako kdyby to hráli lidi, co si v „zušce“, něco nenáročného narychlo nacvičí. Očekávala jsem od toho víc. A hlavně - včerejší představení nastavilo letošním souborům vysokou laťku.“

Na závěr otázka pro členky souboru...

Jak jsi spokojená s dnešní reprízou představení Kůň na ostrově?

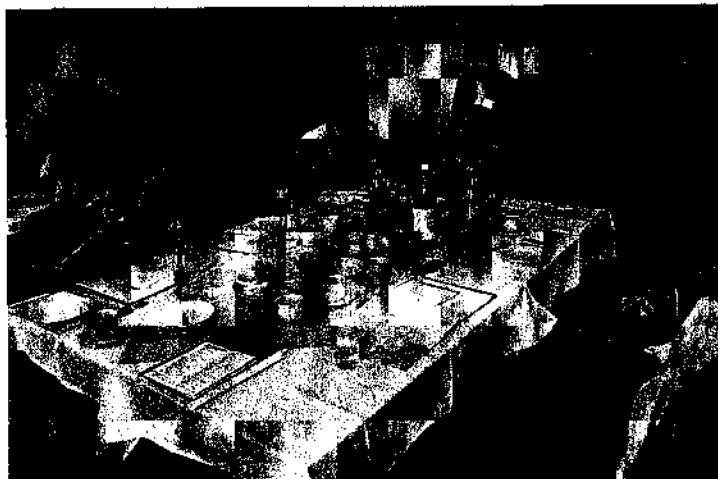
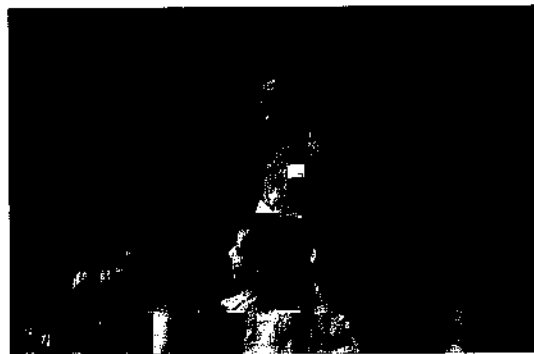
Myslím si, že se nám to povedlo. Doufám, že budou dobré ohlasy. Jjiná členka souboru, která stojí vedle, se smíchem reaguje: „Doufám, že nebudou žádné ohlasy.“ Hlavně jsme si to maximálně užili.“

Hodnocení... divadla poezie

Galerie recitátorů.....

V Městském divadle, na jevišti za oponou, odstartovalo první kolo přehlídky recitátorů sólistů. Mladí umělci se porotě, divákům i sobě navzájem představili ve třech kategoriích a předvedli profesionální výkon, když úplně ovládli připravené texty. Včerejší kolo trvalo od 9.00 do 16.00 a jak je patrné z fotografií, které přinášíme, na místě vládla uvolněná a přátelská atmosféra. Zúčastnění si plně vychutnali porci textů jim naservírovaných.

Galerie recitatoru.....

Evropané...

Velmi očekávaným představením jsou páteční Evropané. Přinášíme Vám malou ochutnávku.

Boca Loca Lab je tvůrčí platforma pro realizaci divadelních inscenací, scénických skic a workshopů. Boca Loca Lab je na české scéně průkopníkem formy théâtre musical, ve kterém se prolínají hudební a divadelní principy. Zakladatelem a vedoucí osobností je režisér Jiří Adámek, rovněž autor libreta ke všem dosud uvedeným projektům.

Boca Loca Lab vznikla v roce 2007 na základě inscenace Tiká tiká politika. Dále následovalo Klikněte na video (2007), ve kterém došlo ke zpracování internetových komentářů popravy Saddama Hussaina. Dosud posledním projektem jsou Evropané (2008), pojednávající o mediálně šířených hrozbách, jež obklopují dnešního Evropana.

Na projektech Boca Loca Lab se podílí dramaturgyně Martina Musilová, hudebníci Michal Rataj, Mikoláš Růžička, Jan Burian či Jan Krejčík, choreografka Zuzana Sýkorová, herci Martin Finger, Zita Morávková, Pavol Smolárik, Anna Synková, Vendula Štíchová, Daniel Šváb, Petr Vančura, Roman Zach a další.

Scénická kompozice Evropané, se kterou vystoupí v pátek v Městském divadle, zachycuje evropský pocit dezorientace, ztráty sebevědomí a rozpadu společného kulturního a ideologického zázemí. „Libreto“ je sestavené z novinových titulků, mediálních frází a dobových klíšé. Odhaluje tak všudypřítomnost médií a jejich snahu o politizaci našeho života. Díky nim máme pocit, že na nás ze všech stran útočí různé hrozby, ať už jde o nebezpečnou Čínu, nepřátelské Rusko nebo příliš mocného přítele Ameriku. V co se převtělila dnešní jednotná evropská identita?

Do jaké míry je prostým výplodem médií? Existuje vůbec někdo jako Evropan?

(převzato z jedefrau.org)

Život na zámku...

Středeční program na zámku byl kvůli večernímu představení pražského divadla VIOLA oproti úterku opožděn a možná také z toho důvodu se zábava rozjížděla zprvu pomalu.

Olomoucká kapela **Fantajm band** to ale nevzdala a překvapila návštěvníky zámku nejen vlastními melodiemi, ale také uměleckým přednesem básní Jiřího Wolкера. Diváky mimo to okouzli i hlas zpěvačky a rockovou hudbu ozvlášťující prvek houslí.

„Moc se mi to líbí, jen je škoda, že je tu tak málo lidí,“ posteskl si jeden z návštěvníků nad poloprázdným nádvořím. Lidí sice nebylo tolik, jako předchozí večer, ale ti, kteří nezaváhali a na Fantajm band přišli, byli odměněni příjemnou hudbou a přátelským přístupem kapely. Zpěvačka Nia dokonce zapojila jednoho z diváků do programu a dala mu prostor k přednesu pár Wolkerových veršů.

Kapela **Black Rose**, která nastoupila na scénu v půl dvanácté, začínala s o něco lepším základem. Diváci si na zámek nakonec cestu přece jenom našli. Zahrála písně jak z vlastní tvorby, tak i cover verze známých rockových a metalových hitů. I v tomto případě návštěvníky upoutal výrazný hlas zpěvačky a navíc působivé doprovodné efekty. Není proto divu, že po krátké chvíli se krev v žilách diváků dokonale rozproudila a zábava mohla naplno začít.

„Jsem ráda, že se to tu nakonec tak dobře rozjelo, bavilo mě to,“ řekla návštěvnice Leona.

Doma pálená ...

Další domácí, prostějovskou autorkou, kterou Vám dnes představíme, je Petra Reiterová.

Petra Reiterová (*1988) byla již od raného věku kárána za nevhledný rukopis a moc silný tlak na pero. Celá odpoledne tak trávila nad bílými listy papíru v nekonečném opisování vět typu EMA MÁ MÁMU. Právě v těchto okamžicích začala poprvé pocítovat velmi silné tvůrčí pnutí, neboť příběh o Emě, mámě a míse ji poněkud nudil. Po roce pilného cvičení se jí tak nakonec podařilo zdokonalit rukopis a snížit úmrtnost plnicích per na minimum.

Po přijetí na gymnázium se Reiterová ocitla ve tvůrčí i existenční krizi. Teprve v kvartě našla své pravé místo a opět se vrátila k literární tvorbě. Odborníci tvrdí, že okamžikem návratu bylo sepsání slohové práce inspirované dětstvím autorčiny babičky. Reiterová zjišťuje, že jí psaní zvláštním způsobem naplňuje, a její život získává nový rozměr. Ve svých patnácti letech se pak vrací opět k poezii. Píše do šuplíku, později skládá krátké verše pro přátele, ve kterých je jasně patrný vliv poslechu textů Karla Piňhala. V sextě se zapisuje do semináře tvůrčího psaní. Tento okamžik je pro její tvorbu zásadní. Otevírá šuplíky a začíná se brát vážně. V tomto období se radikálně odvrací od poezie a vrhá se do útrobu prózy. Sepisuje první povídky o ženách zklamaných svými muži, prochází obdobím příběhů náhlých sebevražd, až se nakonec ocitá v období textů o mužích zklamaných životem. K poezii se vrací pouze v nostalgických mezidobích. Současné vysokoškolské studium práv a francouzského jazyka a také náraz na krutou realitu ji uvádí do mírného tvůrčího útluhu a Reiterová se ztrácí v hledání inspirace. Dá se říci, že Reiterová se cítí lépe v próze, která ji umožňuje komentovat skutečnost

Petra Reiterová

Strach

Tři lidé sedí v parku,
za nimi probíhá ruch velkoměsta.
Tři lidé sedí v parku,
nad nimi vede slunce jeho cesta.
Tři lidé sedí v parku,
před nimi proběhl pes.
Tři lidé sedí v parku
a nikdo by neřekl, že trápí je Dnes.

Tu vše utichlo. I listy v korunách.
A jeden ze tří projevil svůj strach:
„Bojím se stromu a odpadních stok,
veřejných domů a udělat krok.
Bojím se deště, když na zem se snáší,
bojím se sucha, když prasek se praší.
Bojím se dotyku. Jsem asi cvok.
Mám strach, že zničím mě kdejaký kok.“

Potom odběhí neznámo kam
dotykem vzduchu do dálí hnán.

Dva lidé sedí v parku,
nad nimi přelétá plast.
Dva lidé sedí v parku,
opilce koštuje chlast.
Dva lidé sedí v parku,
pod nimi plazí se prach.
Dva lidé sedí v parku
a oba je ovládá strach.

„Bojím se sly, co cloumá jím skrytě.
Bojím se jeho dřín na zemi v bytě,
nesmělých dotyků, dlouhého povídání,
pevného stisku při líbaní.
Bojím se jeho ran, když sex je o ničem.
Nechci být proud tekoucí vodičem.“

Bojím se mužů, že svážou mě šleštím.
Mám strach, že bez křídla podlehnu pěstím.“

Pak vpravo pohlédla, poposedla tíše.
A rychle prchá s šepotem v bříše.

Jeden muž sedí v parku,
stromy si šustí tu svou.
Jeden muž sedí v parku,
okolo důchodců jdou.
Jeden muž sedí v parku,
nad hlavou mraky se točí.
Jeden muž sedí v parku
a slzy mu stékají z očí.

„Bojím se pokoje, kde v posteli bdím.
Bojím se stolu, kde mičky jím.
Bojím se budíku, když bez líbání budí.
Bojím se dlaní svých, co pokaždé studí.
Bojím se noci do svítání
Bojím se dní do svítání.
Bojím se, nevím, jak milovat mám.
Mám strach, že navěky zůstanu sám...“

Jen ticho sedí v parku
a mne po tváři slza stéká a máčí prach.
Ptáš se mě proč?
Z ticha... mám strach...

Wolkrův Prostějov a já

Když jsem ještě v Prostějově žila, každý den jezdila pouličkou do školy a na cestě domů si dávala v cukrárně na náměstí zmrzlinu, WP jsem vůbec nevnímala. Prostějov byl dost vopruz.

Teď je Prostějov daleko a mně se po něm stýská. A tak se do něj vracím a procházím tím klidem a mírem, který tímhle městem tak zvláštně plyne, a najednou z altánu ve Smetanových sadech slyším hrát hudbu a kolem fontány u zámku se to tak nesmyslně chvěje barevným nadšením mladých lidí, kteří sem přijeli kvůli poezii, aby zůstala naživu a nenechala se sežrat kulturou kancelářských sponek a supermarketových slev, aby život trochu zpomalil tempo v rytmu správně kladených slov. A najednou vidím jiný Prostějov, ten pravý. A tak si sednu a poslouchám a je mi dobře, i když nesvítlí slunce.

Možná je každodenní Prostějov pořád stejnej vopruz, ve Wolkerově Prostějově však, aspoň na tu chvíli, jako by ukázal svou pravou identitu. A ta určitě vopruzem není.

A pro mě je pak vážně hezké vracet se domů.

čtenáře Jiříkova vidění zdraví **Petra Reiterová**

Dneska se bude básnit všude...

Divadlo dnes

Divadlo PRKNO, Veverská Bítýška

Hra

Vít Jakubec, František Halas

Tři otázky pro Víta Jakubce:

Vy se letos na WP chystáte s inscenací HRA. Čtenáře by jistě zajímalo, proč dostalo představení takové pojmenování? Celé představení je o dvou mužích, co utekli před realitou světa, ale na svět se jen tak zapomenout nedá, tak si život ve společnosti připomínají hrami a variacemi na téma vzpomínky na společnost, lidé, život... jednoduše, celé představení je taková hra.

Jak dlouho trvalo secvičení této divadelní hry?

Představení bylo připraveno zhruba za dva měsíce- cca 10 zkoušek.

Jakých jiných festivalů se váš soubor účastní?

V letošním roce jsme s představením Hra postoupili ze Svitavského Fandy na národní přehlídku amatérských divadel Šrámkův Písek a dále na Wolkrův Prostějov. Jiné festivaly jsme neabsolvovali, ale do Prostějova se těšíme, už jen proto, že se jedná o jedno z posledních představení sezóny a pro představení Hra možná jedno z posledních...nostalgie není nikdy dost, uvidíme, jak se představení bude dařit v příští sezóně....

Kusy lidí, Olomouc

Lidé jsou spokojeni

„Každé naše představení má za sebou dlouhou cestu. Nejprve se podrobně bavíme o tématu a ujasňujeme si, co a jak chceme sdělit. Společně vybíráme texty, rozebíráme je a pomalu začínáme zkoušet. Všichni se při tom zapojují se svými nápady. Jako téma jsme si zvolili život ve stereotypu. Nejde nám ale o jednostranný odsudek, vždyť bez určitého stereotypu vlastně ani žít nelze.“

Ivana Němečková, převzato z Týdeníku Prostějovska

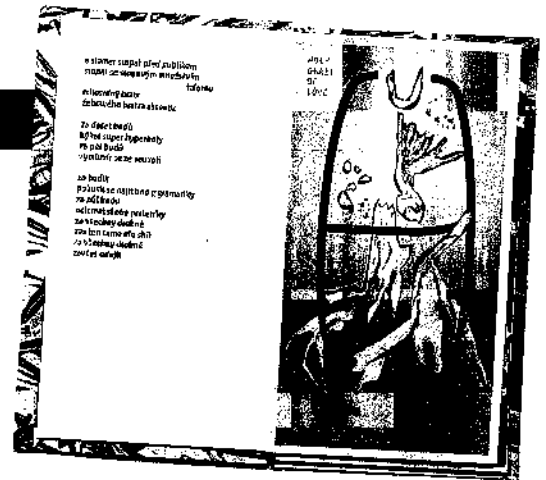

Zámek dnes

Čtvrteční večer na zámku odstartuje první „wolkrácká“ Slam Poetry, o které jsme se rozepsali v prvním vydání. Moderovat ji bude Jakub Hyndrich a vy si tento nevšední zážitek můžete vychutnat od **21:00**.

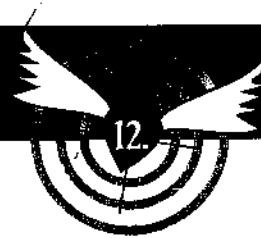

První sbírka sebraných slamů v České republice při jejíž realizaci spojili síly zkušený slammer, účastník desítek slam poetry v ČR i zahraničí a mistr republiky z roku 2008 Jan Jílek a Jakub Jansa, prostějovský výtvarník, spoluautor projektu PROVOZ Hlubina v Ostravě, účastník projektu Ostrava Evropské hlavní město kultury 2015.

Od **23:00** zahraje blues-soulová kapela **Mothers Follow Chairs** z Přerova. Skupina vznikla v roce 1999 a od té doby se zúčastnila mnoha velkých bluesových festivalů, například mezinárodního festivalu Blues Alive v Šumperku, International Blues Night v Přelouči, Československého Jazzového Festivalu v Přerově a folkového festivalu Zahrada v Náměšti na Hané. Dále si je mohli poslechnout návštěvníci hudebního klubu Akord v Praze, hudební kavárny Stará Pékárna v Brně, Jazz Tibet Clubu v Olomouci či rock pubu Aligátor v Bratislavě. V roce 2007 vydali své první „velké“ album s názvem *A soul to go*. Skupina se také objevila v pořadu Dobré ráno s ČT a záznam jejich koncertu byl vysílán v pořadu Blues ze Staré Pékárny. Jejich hudbu můžete slyšet na rádiu ČR3 Vltava.

Rozpustilá slova

„Jiří Wolker? Co to je? Jiří Wolker neexistuje!“

příslušník nové generace IT specialistů, vyrobených pouze z gelu na vlasy, který nám do redakce přišel odstranit infromatický šum

Dotek impresionismu

Během prvního kola přehlídky recitátorů sólistů se našla malá chvílka, kdy nebylo třeba ničeho jiného, než odpočinku. Dlouhodobý organizátor festivalu té chvílky náležitě využil a na nepatrný moment zamhouřil oko. To je prostě ta středa...

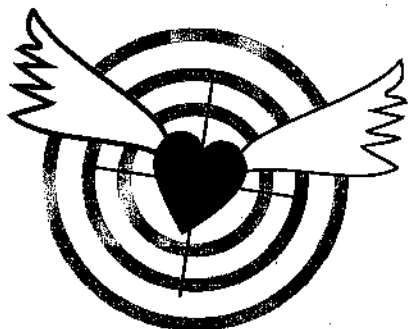
Chlazená vychytralost

Správná odpověď z minulého čísla: Ukecanej trakař Divadla Kvelb k nám na festival přihřel z Českých Budějovic.

Čtvrteční kvízová

Kde vznikla Slam Poetry? Nápovědu lze najít v prvním čísle Jiříkova vidění.

- a) v USA
- b) v Irsku
- c) v Anglii

Zase na Wolkráku...

Den druhý.

Dnes jsem se nemohl zúčastnit odpoledních akcí, protože jsem sám hrál divadlo v rámci školního dramatického kroužku.

Vidět „naživo“ Báru Hrzánovou a Janu Bouškovou byla výjimečná příležitost a tak jsem si ji nemohl nechat ujít. Představení se mi líbilo, dámy Bára Hrzánová a Jana Boušková hrály skvěle, vážím si i toho, že se každému s radostí a ochotou podepsaly. Čekal jsem, že divadlo Viola sklídí u diváků obdiv, že v takové hojnosti jsem ale nečekal. Už se těším na další wolkrácké dny, kdy stíhnu další krásná představení. Třeba se potkáme...

Jakub Čech

facebook

WP na FB

Víte, že má letošní ročník festivalu svou vlastní stránku na facebooku? Při této příležitosti vyhledáváme **SOUTĚŽ**. Kdo nám přidá na zeď nejhezčí komentář k tomu, co doposud na festivalu viděl, získá dva volňásky na dnešní večerní program v zámku! Krásu příspěvků odborně zhodnotí redakce Jiřikova viděn :)

Na co zajít do kina?

Pokud Vám už jde ze vši té poezie a divadla hlava kolem, máte možnost odreagovat se na festivalové poměry pokleslým uměním, a to filmem. V Prostějově a okolí můžete pro tyto účely využít nabídky kina Metra 70 a aktuálně i letního kina v Mostkovicích.

Na co se tedy můžete vydat do kina Metro?

17.6.-19.6., tedy po zbývajících dnech festivalu, se promítá film **Princ z Persie: Písky času**.

Pokud jsem na začátku mluvil o pokleslém umění, na prince perského to sedí perfektně. Velkonákladová produkce z mozku kolem Jerryho Bruckheimera, kteří po Pirátech z Karibiku nutně potřebovali nějaký velký hit (ještě před 4. pokračováním Pirátů), není nic jiného než mozku-nepotřebný akční výplach. Příběh částečně těží ze stejnojmenné videoherní předlohy, kdy princ v podání Jakea Gyllenhaala spojí síly s princeznou (Gemma Arterton), aby společně čelili temným silám a ochránili tak starověkou dýku, díky které lze vrátit čas a vládnout světu. Ideální příběh pro dobrodružné fantasy. I po některých nepřítliš lichotivých slovech v tomto sloupku můžeme říci, že se tento film výborně hodí jako odpočinek po celém dni, když potřebujete vypnout a užít si nenáročnou zábavu. Režie: Mike Newell (Čtyři svatby a jeden pohřeb, Harry Potter a Ohnivý pohár)

Film se promítá pokaždé v časech 17:30 a 20:00.

Filmový zážitek Vám můžeme doporučit i za hranicemi Prostějova, a to v letním kině v Mostkovicích, kam se dostanete autem i autobusem po Plumlovské ulici. Kino se nachází kousek od hráze Plumlovské přehrady. Promítá se v pátek **18. a v sobotu 19.**, jako zahájení sezóny.

Pátečním filmem je **Avatar**. Spektakulární polooanimované drama režiséra Jamese Camerona Vám nabídne opět nenáročnou zábavu z krásného světa Pandora. Příběh se odehrává v dálné budoucnosti, kdy lidstvo již stačilo vyčerpávat cenné suroviny na Zemi a hledá tedy jiné možnosti ve vesmíru. Podaří se jim to na planetě Pandora, kde najdou novou surovinu cennější než kdejaký diamant. Tyto těžební tendence se ale dostanou do střetu s původním obyvatelstvem rasy Na'vi. Do toho byl infiltrován i hlavní hrdina Jake Sully v podání Sama Worthingtona, který se na planetě pohybuje v kůži původní rasy, pomocí vtělení se do umělé vytvořené hybridy. Jake se však během této mise zamiluje do jedné z domorodkyň a střet dvou kultur může začít.

Kromě očividného ekologického sdělení nehledejte ve filmu žádnou vtipnou myšlenku, největším kladem je zde nově vytvořený mimozemský svět, na který se dívá opravdu pěkně.

V sobotu se promítá **Sherlock Holmes**, film velmi volně postavený na slavných románech Sira Arthura Conana Doylea. Jestliže čekáte klasickou detektivku postavenou na propracovaných dialozích, jste na omylu. V tomhle britsko-americkém podání půjde hlavně o akci, hlášky a až potom teprve intelekt ústřední postavy v podání charismatického Roberta Downeyho Jr.. Do půl těla obnaženého Sherlocka v boxerském ringu byste v jiném zpracování předlohy jen těžko hledali. Snaživý Watson, Sherlockův věrný společník, zde pochopitelně také nechybí. S chutí jej zosobňuje šarmantní Jude Law. Oba se spojí, aby odvrátili smrtelné spiknutí, které může zničit celý svět. Záporným hrdinou v tomhle akčně dobrodružném spektaklu je Mark Strong. Pod režisérskou taktovkou to pak celé má Guy Ritchie, autor britských gangsterek Sbal prachy a vpadni a Podfu(c)k. Promítání zde začíná ve 21:30 a za vstupenku dáte 75 Kč.

Kam na jídlo...

KEBAB PRIOR – turecký fast food v okénku obchodního domu Prior vedle Muzea PV

PAGODA – fast food s čínskými specialitami jako jsou nudle či gyros, v 1. patře OD Prior

DRAGON – další „čína“, nachází se vedle České spořitelny, směr vlevo od radnice

JÍDELNA ELA – rychlé a levné stravování, denní menu, najdete ji na Olomoucké 16

RESTAURACE U KRÁLE JEČMÍNKA – vaří minutky i denní menu, ale hlavně různé druhy piv vařených ve vlastním pivovaru

– višňové, pšeničné, kvasnicové, 10° až 16° - vstup v podchodu na ulici Újezd nebo z náměstí E. Husserla vedle hotelu Avion

AMERICAN & MEXICAN RESTAURANT – na náměstí T.G. Masaryka, vchází se do ní průchodem vedle řeznictví Makovec, nabízí 2 různé kuchyně i denní menu

RESTAURACE & PIZZERIE FONTANA – také na náměstí TGM, poznáte ji podle pultíku s krájenou pizzou před budovou restaurace a podle zahrádky

KAVÁRNA VE ŠPALÍČKU – útulná a pěkně vybavená kavárna sídlící naproti tržnici za Muzeem PV v jednom z domů bývalého židovského ghetta, krom 57 druhů kávy tu mají i výborné tousty, palačinky a jiné menší pochutiny

RESTAURACE V NÁRODNÍM DOMĚ – spolu s kavárnou sídlí v nádherných prostorách secesního Národního domu podle návrhu architekta Jana Kotěry, má i zahrádku

RESTAURACE STEAK & SALAD – luxusní restaurace ve sklepních prostorách Atria, obchodní galerie vedle ČSOB, atmosféru zde dodává kamenné obložení a historické oblouky

BAR 12 OPIC na Partyzánské ulici - od tří hodin bar s míchanými nápoji, pivem Rychtář a čerstvě grilovanými dobrotami

V Prostějově je ještě spousta jiných restaurací, hospod a hospůdek, ale zpravodaj holt není natahovací, bohužel. Z těch lepších jmenujme ještě například **hospodu v Hradební ulici**, nonstop dvoupatrovou restauraci **Fiesta** na Wolkrově ulici či restauraci **Špalíček** kousek od stejnojmenné kavárny, viz výše.

Pro další tipy pište do redakce, rádi poradíme.

jirikovovideni2010@seznam.cz

Prostějov

Tak teda jo, no.

Řeknu Vám pravdu o životě. Chcete?

... to jsem si myslel.

